

Bestemmelsen om Fagsygdomme og henvisne til de af mig før nævnte Grunde, men det ærede Medlem maa erindre, at medens man tidligere vanskeligt kunde gøre noget i saadanne Tilfælde, fordi der ikke i Loven fandtes nogen Bestemmelse derom, er man nu i Stand til at ordne det paa den Maade, som foreslaas i Loven, nemlig at Arbejderforsikrings-Raadet betaler forskudsvis, og at Beløbet derefter fordeles paa de forskellige Selskaber og de Arbejdsgivere, som selv har Ansvar, en Ordning, som det forekommer mig er praktisk og ikke vil medføre større Fordyrelse, end Antallet af Tilfælde medfører; da man mener, at det kun er faa Tilfælde, vil det altsaa heller ikke medføre nævneværdig Fordyrelse. Men fordi det kun er faa Tilfælde, er der ingen Grund til, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) gjorde, at henvisne til andre Forsørgelseslove, hvor saadanne tilskadekomne vil kunne faa Understøttelse for at kunne bjerger Livet. Her behandler vi jo en Ulykkesforsikringslov og maa vel som Følge deraf ogsaa være enige om, at alle de, om hvem det kan siges, at de har paadraget sig en Ulykke under deres Arbejde, maa henføres under den og ikke andre Steder.

Det ærede Medlem var meget betænkelig ved § 3, hvorved Ulykkesforsikringen ogsaa kommer til at omfatte Ulykkestilfælde ved Færdsel til og fra Arbejdet. Jeg erindrer nok, at der i Fjor under Udvalgsbehandlingen var nogen Betænelighed fra Venstres Side heroverfor, men det kan dog ikke nægtes, at Venstre dør viste en Betænelighed, som deres Minister ikke havde vist, thi deres egen Minister havde stillet Forslag om det, og jeg havde ogsaa Indtrykket af, at selv om man fra Venstres Side var noget betænkelig, var man ikke absolut afvisende. Det vilde jo ogsaa have taget sig lidt ejendommeligt ud, om de havde afvist, hvad deres egen Minister havde foreslaaet og ikke fundet Grund til at nære saa stor Betænelighed ved.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at der kunde siges meget imod, at det bliver De samvirkende Fagforbund i Stedet for Sygekassenævnet, der kommer til at indstille, hvor der er Tale om Landarbejdere. Men maa jeg da spørge det ærede Medlem: Naar Landarbejderforbundet tilhører De samvirkende Fagforbund, maa det saa ikke anerkendes, at det er en Sammenslutning af Lønarbejdere?, og da det er Lønarbejdere, der er de forsikrede, maa det ogsaa ifølge Loven være disse Løn-

arbejdere, der skal repræsenteres. Det kan udmærket godt gøres gennem De samvirkende Fagforbund; der er ingen, der kan give Skygge af Bevis derimod, og jeg ser slet ikke, hvorfor der er Modstand derimod, medmindre der er andre Aarsager dertil. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forklarede mig, at man aldrig fra den Side havde været Modstander af Foreningstanken. Nej, men jeg kan dog ganske tydeligt huske, skønt jeg ikke er saa gammel, den Tid, da Arbejdere, der søgte til Fagorganisationerne, blev boykottet. Man har senere anerkendt Sammenslutningen, fordi det var en Kendsgerning, men underligt nok ønsker man fremdeles ikke at benytte dette Organ, hvis man paa nogen Maade mener at kunne undgaa det. Og Tonen, naar der har været Tale om De samvirkende Fagforbund og andre Arbejds-sammenslutninger, har ikke klinget saaledes, som naar der var Tale om andre Sammenslutninger, f. Eks. af Læger, Sagførere, Tandlæger o. s. v. Deroverfor har der været langt mere Forstaaelse og Elskværdighed.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa den Definition, der gives i § 54 af Partsfiskere, og hævdede, at Fiskerne helst vilde have det, saaledes som det var foreslaaet i Fjor. Med andre Ord, en Partsfisker, som i Virkeligheden er Lønarbejder, ønsker ikke de Rettigheder, som man vil tildele andre Lønarbejdere, nej, han ønsker noget ringere. Jeg kan ikke rigtig forstaa det. Jeg ved i hvert Fald, at der ved et Fiskerimøde i Esbjerg i Fjor var en Lønarbejder med, og han stemte imod den Resolution, som blev vedtaget til Gunst for det den Gang forelagte Forslag. Jeg forstaa derfor ikke denne Tanke. Men der er eet, som vi maa holde os klart uden Hensyn til, hvad der ønskes, og det er dette: Kan vi være tjent med, og kan det gaa an, at vi drager andre Grænser mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, end der er draget i Loven? Hvis det ærede Medlem havde været med til Forhandlingerne i 1916 om §§ 49 og 50, vilde han vide, hvilke Vanskeligheder vi den Gang havde med at faa slaaet fast, paa den ene Side hvem der var Arbejdsgivere og dermed forsikringspligtige, og paa den anden Side hvem der var Arbejdere og dermed forsikringsberettigede. Det er slaaet fast, og kommer vi nu og siger: Lønarbejdere kan udmærket godt i visse Tilfælde betragtes som selvstændige næringsdrivende og dermed ikke have samme Rettigheder som andre Lønarbejdere, er jeg angst for,